

Rechtbank Limburg
Sector Kanton
Zittingslocatie Maastricht

Rolzitting: 8 juli 2020
Zaaknummer: 8495940 CV EXPL 20-2002

**INCIDENTELE CONCLUSIE VAN EXCEPTIE VAN ONBEVOEGDHEID, CONCLUSIE
VAN ANTWOORD IN CONVENTIE tevens VAN EIS IN RECONVENTIE**

Inzake:

Mevrouw [REDACTED], wonende te Aachen,

**eiseres in conventie,
gedaagde in reconventie,**

gemachtigde: de heer J. Terpstra

contra:

1. **Finalim B.V.**, gevestigd te Heerlen,

**gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,**

gemachtigde: mr. M.A. Oberendorff- Ploemen

2. **Aegon Bank N.V.**, gevestigd te 's-Gravenhage,

Gedaagde in conventie tevens eiseres in reconventie, hierna te noemen in vrouwelijk enkelvoud "Finalim" te noemen, doet eerbiedig zeggen en concluderen:

INCIDENTELE CONCLUSIE VAN EXCEPTIE VAN ONBEVOEGDHEID:

1. Op straffe van verval wordt hierbij door Finalim vóór alle weren ten gronde een beroep op de exceptie van onbevoegdheid.

2. De vordering in de hoofdsom inclusief de gevorderde rente is in het petitum van de dagvaarding genoemd: € 25.415,94. Dit bedrag overstijgt de competentie van de kantonrechter op grond van artikel 93 sub a Rv.
3. Onderhavige kwestie behoort daarom niet tot de (relatieve) competentie van de kantonrechter, omdat deze de competentiegrens van € 25.000,00 overschrijdt.
4. Finalim concludeert tot onbevoegdheidsverklaring van de kantonrechter en verwijzing naar de rechtbank op grond van artikel 110 jo. 73/74 Rv, met veroordeling van gedaagde, hierna te noemen in vrouwelijk enkelvoud: " ██████████ ", in de proceskosten van dit incident.

VOOR ANTWOORD IN CONVENTIE:

I. INLEIDING.

1. Finalim ontkent en bestrijdt al hetgeen door ██████████ bij exploit d.d. 14 april 2020 is gesteld, voor zover zij zulks hierna niet uitdrukkelijk, gaaf en onvoorwaardelijk zal erkennen, doch waarbij zij niet geacht wenst te worden enig feit en/of omstandigheid stilzwijgend te hebben erkend.

II. DE VORDERING VAN ██████████

2. ██████████ vordert in het petitum van de dagvaarding op grond van overtreding van het in een tweetal genoemde arresten genoemde artikel 41 NR 1999 te verklaren voor recht dat Aegon in strijd met dit verbod heeft gehandeld.
3. Ten tweede vordert ██████████ Finalim te veroordelen tot betaling van 100% van de maandelijkse rentebetalingen ad € 13.246,86 te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 1 januari 2001 tot aan de dag van uitvoering van het vonnis (conform de samengestelde rente consumententransacties).
4. Voorts vordert ██████████ Finalim te veroordelen in de juridische kosten en de kosten van dit geding, waaronder begrepen alle na het vonnis te maken kosten.
5. Finalim kan zich niet verenigen met de vordering van ██████████ en wenst zich daartegen als volgt te verweren.

III . DE STANDPUNTEN VAN FINALIM

De feiten

6. Finalim gevoerd door de heer Van Eeden verleent, zoals de naam ook al zegt (Financieel advies Limburg), sinds 1996 adviezen op het gebied van assurantiën en financiële diensten (**productie 1**).
7. Finalim had een aantal werknemers in dienst, waaronder mevrouw Marije Haanraats-Bal.

Aanbrengen van cliënt bij Spaarbeleg (Aegon)

8. Anders dan in de dagvaarding wordt gesteld, heeft de heer ██████ zelf verzocht dat er contact met hem werd opgenomen door Finalim, omdat hij een coupon heeft uitgeknipt, zijn gegevens heeft ingevuld met het verzoek voor een afspraak. Daaraan heeft mevrouw Haanraats- Bal, destijds werknemer van Finalim gehoor aan gegeven.
9. Tijdens deze afspraak heeft ██████ het als productie 3 bij dagvaarding inschrijfformulier ingevuld, waarmee hij door ondertekening aangaf dat hij het Welkomspakket van het Sprintplan met daarin de algemene voorwaarden wenste te ontvangen. Uit het inschrijfformulier blijkt verder dat ██████ het recht had om na ontvangst van het welkomspakket het Sprintplan zonder kosten of verdere verplichtingen op te zeggen tot de aanvangsdatum.
10. Finalim heeft het inschrijfformulier aangeboden bij Spaarbeleg (hierna: Aegon), waarna Finalim een kopie ontving van het SprintPlancertificaat dat rechtstreeks naar de klant, i.c. de heer ██████ is gestuurd. Dit blijkt eveneens uit productie 3 bij dagvaarding.
11. Uit het SprintPlancertificaat blijkt dat Aegon op grond van de ontvangen inschrijving en overeenkomstig de toepasselijke algemene voorwaarden een overeenkomst is aangegaan met ingang van 3 april 2000 met een einddatum van 31 maart 2005, waarbij ██████ een maandbedrag van fl. 600,00 voldeed. Aegon belegde vervolgens in het Aegon GarantieFond april 00/05. Daarnaast was er sprake van een garantiewaarde van fl. 90.000,00.
12. Uit de door ██████ bij productie 3 overgelegde stukken blijkt verder dat er slechts sprake is geweest van bemiddeling door Finalim bij de totstandkoming van het Sprintplan c.q. het uitsluitend aanbrengen van de heer ██████ als cliënt bij Aegon.
13. Verder zijn er geen bijkomende effectendiensten verricht voor of in de naam van de heer ██████; dat blijkt nergens uit.

14. Finalim heeft nooit aan de heer ████████ het Sprintplan als ultieme spaarplan geadviseerd, zoals onder punt 2 van de dagvaarding wordt gesteld.
15. Evenmin heeft Finalim jegens de heer ████████ de fraaie vooruitzichten benadrukt van het Sprintplan, zoals wordt gesteld onder punt 3 van de dagvaarding.
16. Onjuist is verder dat ████████ door Finalim geadviseerd c.q. aangeprezen zou zijn om het effectenleaseproduct Sprintplan te kopen, zoals wordt gesteld onder punt 20 van de dagvaarding, althans dat wordt ook betwist.
17. In dat kader betwist Finalim dat zij in algemene zin bezig heeft gehouden met het adviseren over ingewikkelde financiële aandelenlease-constructies.
18. Tegen die achtergrond betwist Finalim in het bijzonder dat zij:
 - *"aan de heer ████████ het Sprintplan als het ultieme spaarplan geadviseerd",*
 - *"een order geplaatst voor het Sprintplan" en "nogmaals de fraaie vooruitzichten benadrukt";*
 - *"Finalim heeft ████████ geadviseerd c.q. aangeprezen om het effectenleaseproduct SprintPlan te kopen."*

IV. VERWEER FINALIM

19. ████████ dient niet ontvankelijk te worden verklaard in zijn vordering, althans de vordering dient te worden afgewezen:
20. **Primair** stelt Finalim zich op het standpunt dat ████████ niet ontvankelijk dient te worden verklaard in haar vordering, omdat de dagvaarding, als gevolg van het feit dat de gronden van de eis ontbreken ex artikel 111 lid 3 Rv, nietig is.
21. **Subsidiar**, stelt Finalim zich op het standpunt dat de vordering van ████████ is verjaard.
22. **Meer subsidiar** stelt Finalim zich op het standpunt dat zij niet in strijd met de wet-regelgeving heeft gehandeld, doordat zij geen beleggingsadvieswerkzaamheden heeft verricht (waarvoor een vergunning gold).
23. Ter toelichting strekt het navolgende.

I. Primair: niet-ontvankelijkheid

24. Primair dient [REDACTED] niet-ontvankelijk te worden verklaard in haar vordering, omdat de dagvaarding nietig is.
25. [REDACTED] heeft op geen enkele wijze jegens Finalim voldaan aan zijn substantiëringsplicht ex artikel 111 lid 3 Rv in de dagvaarding: de gronden van de eis ontbreken volledig jegens Finalim.
26. Alleen al daarom dient [REDACTED] in haar vordering niet-ontvankelijk te worden verklaard en dient de vordering te worden afgewezen. De dagvaarding is immers nietig.
27. De vordering ligt voor afwijzing gereed.
28. Finalim betwist dat zij in strijd met wet- en regelgeving heeft gehandeld, dat er een causaal verband zou bestaan en dat de heer [REDACTED] schade zou hebben geleden die te wijten zou zijn aan Finalim als gevolg waarvan zij schadeplichtig is.

II. Subsidiair: verjaring

29. Voor zover [REDACTED] ontvankelijk dient te worden verklaard in haar vordering, dan dient deze te worden afgewezen, omdat de vordering is verjaard op grond van artikel 3:306 BW en 3:310 BW.
30. Op grond van artikel 3:310 BW verjaart een vergoeding tot schade door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade als met de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden, en in ieder geval door verloop van twintig jaren na de gebeurtenis waardoor de schade is veroorzaakt.
31. Uit productie 4 in combinatie met 5 welke bij dagvaarding zijn overgelegd blijkt dat de heer [REDACTED] op 31 maart 2005 een brief heeft ontvangen van Aegon waaruit blijkt dat er geen uitkering door de heer [REDACTED] zou worden ontvangen en dat het SprintPlan is geëindigd. Op dat moment was de heer [REDACTED] op de hoogte met zijn schade als de daarvoor aansprakelijke persoon. Desondanks heeft hij geen actie ondernomen jegens Finalim.
32. Op 31 maart 2005 ving dan ook de verjaringstermijn ex artikel 3:310 BW aan, omdat [REDACTED] op dat moment daadwerkelijk in staat was is een rechtsvordering tot vergoeding van deze schade in te stellen jegens Finalim¹. Kennelijk heeft hij blijkens productie 6, waarin een schrijven van de heer [REDACTED] aan Aegon is overgelegd d.d. 2

¹ De Hoge Raad in het arrest van 31 oktober 2003, nr. C02/234HR, RvdW 2003, 169

februari 2006 ook gemeend een rechtsvordering tegen Aegon te moeten instellen — maar nooit tegen Finalim.

33. Hieruit blijkt dat ██████ bekend was met de benadeelde en in feitelijk in staat was om een rechtsvordering in te stellen, maar bewust heeft gekozen om dat niet te doen.
34. Finalim heeft pas 20 jaar later, namelijk op 14 april 2020 een rechtsvordering ingesteld in de vorm van een dagvaarding. Feitelijk was reeds toen al de verjaringstermijn van 20 jaren van artikel 3:306 BW voltooid.
35. Immers, op 8 maart 2000, de datum waarop Finalim de heer ██████ heeft doorverwezen naar Aegon (volgens het inschrijfformulier Sprintplan- productie 3 bij dagvaarding) en ██████ op de hoogte was met een (mogelijk onjuist) advies van Finalim dat vooraf is gegaan aan de inschrijving.
36. De heer ██████ heeft evenwel bij leven nooit gereclameerd of geklaagd bij Finalim over een onjuist advies of anderszins. Ditzelfde geldt voor eiseres. Finalim is rauwelijks gedagvaard.

III. MEER SUBSIDIAR: niet in strijd gehandeld met wet- en regelgeving

Clëntenremisier

37. Zoals gezegd heeft Finalim enkel ██████ aangebracht als cliënt bij Aegon en daarbij gehandeld overeenkomstig de wettelijke voorschriften die gelden voor een cliëntenremisier in de tijd van toen.
38. Onder een cliëntenremisier wordt verstaan degene die uitsluitend cliënten (en geen effectenorders) aanbrengt bij een bij De Nederlandsche Bank N.V. geregistreerde beleggingsinstelling of bij de STE geregistreerde effecteninstelling met vergunning (artikel 1b 1° Wet toezicht effectenverkeer 1995).
39. De STE is de toezichthouder op het effectenwezen. De uitvoering van de Wet toezicht effectenverkeer 1995 (Wte 1995) is voor een groot deel overgedragen aan STE, waaronder ook het toezicht op cliëntenremisiers.
40. Cliëntenremisiers, zoals Finalim, die zich hebben aangemeld en zijn geregistreerd, worden samen met andere (vrijgestelde) effecteninstellingen opgenomen in een register (conform artikel 21 Wte) van de ST E. Vanaf het moment dat een cliëntenremisier is opgenomen in het register van de ST E, is aan de notificatieplicht (als bedoeld in artikel 20 van de Vrijstellingsregeling Wte 1995) voldaan.

Vrijstelling ex artikel 12 Vrijstellingsregeling Wte 1995

41. Aan de vrijstelling van cliëntenremisiers zijn voorschriften verbonden. Naast de registratieplicht, dient een cliëntenremisier zich te houden aan gedragsregels zoals bedoeld in artikel 24 Besluit Toezicht effectenverkeer van 1995 (Bte 1995) en de hierop gebaseerde Nadere Regeling (NR 1999).
42. De belangrijkste voorschriften waaraan een cliëntenremisier zich dient te houden zijn:
- Cliëntenremisiers mogen uitsluitend cliënten aanbrengeen en geen bijkomende effectendiensten verrichten;
 - Cliëntenremisiers dienen in het belang van hun cliënten te handelen en zich te onthouden van misleidende handelingen;
 - Cliëntenremisiers mogen niet ongevraagd colporteren;
 - Cliëntenremisiers dienen zich te houden aan de door STE opgestelde regels;
 - Adequate afhandeling van klachten.
43. Op grond van artikel 7 lid 1 Wte 1995 is het verboden om zonder vergunning als cliëntenremisier in of vanuit Nederland diensten aan te bieden ofte verrichten.
44. In artikel 10 lid 1 Wte 1995 is vervolgens bepaald dat de minister een vrijstelling kan verlenen voor het in artikel 7 lid 1 Wte 1995 neergelegde verbod.
45. In artikel 12 van de -ter uitvoering van de Wte 1995 dienende - Vrijstellingsregeling Wet toezicht effectenverkeer 1995 luidde in 2001 als volgt:
- "1. Van artikel 7, eerste lid, van de wet wordt vrijstelling verleend aan natuurlijke personen en rechtspersonen voor zover zij bij het als effectenbemiddelaar aanbieden of verrichten van diensten cliënten aanbrengeen bij (...);*
- een effecteninstelling die ingevolge een vergunning als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de wet (...) als effectenbemiddelaar (...) diensten mag aanbieden of verrichten;"*
46. Uit de toelichting² bij deze bepaling blijkt dat *"natuurlijke personen en rechtspersonen die als cliëntenremisier, zoals Finalim, cliënten aanbrengeen bij een beleggingsinstelling of bij een effecteninstelling (Aegon i.c.) die een vergunning heeft of waarop een vrijstelling van toepassing is, worden voor het aanbieden of verrichten van die diensten vrijgesteld van de vergunningplicht. De reden hiervoor is dat, gezien de aard van de dienstverlening, de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de verrichte effectendiensten ligt bij Aegon waarbij de betrokken cliënt is aangebracht. Aangezien het hierbij gaat om*

² Stcrt. 1995, 250, p. 6.

instellingen die reeds aan toezicht zijn onderworpen dan wel zijn vrijgesteld, kan de vergunningplicht voor de betrokken remisiers achterwege blijven. (...) »

47. De in artikel 12 Vrijstellingsregeling Wet toezicht effectenverkeer 1995 bepaald dat de vrijstelling betreft uitsluitend het aanbrengen van cliënten bij een effecteninstelling (zoals Aegon) die zelf over een vergunning beschikt en dus al aan toezicht onderworpen was.
48. Finalim heeft conform het systeem van de Wte 1995 gehandeld als cliëntenremisier. Dat wil zeggen dat zij haar werkzaamheden enkel heeft beperkt tot het aanbrengen van de heer ██████ als cliënt bij Aegon. Zij heeft nooit beleggingsadviezen gegeven met betrekking tot effecten of meer in het bijzonder tot het Sprintplan van Aegon.

Niet in strijd met artikel 41 NR 1999 gehandeld

49. In artikel 41 NR 1999 is bepaald dat Aegon zich met betrekking tot een (rechts)persoon (hierna ook: de instelling) waarop artikel 21 lid 1 Wte 1995 van toepassing is, maar die niet is ingeschreven in het in dat lid bedoelde register (STE), dient te onthouden van het van door deze instelling (Finalim) aangebrachte cliënten of cliëntenorders.
50. Dit brengt mede dat nu vast staat dat Finalim uit hoofde van art. 12 Vrijstellingsregeling Wte 1995 in haar hoedanigheid als cliëntenremisier was vrijgesteld van de vergunningplicht van art. 7 lid 1 Wte én dat zij was ingeschreven in het desbetreffende register (STE) alsmede rekening houdende met de omstandigheid dat Finalim ██████ nooit in het kader van beroep en of bedrijf geadviseerd heeft over specifieke effectentransacties, mocht Aegon op de voet van art. 41 NR 1999 de door Finalim aangebrachte cliënt (de heer ██████) accepteren.
51. In zoverre is er dan ook geen sprake van handelen in strijd met art. 41 NR 1995 door Finalim.
52. Hiermee strookt dat in de terminologie en het systeem van de Wte 1995, dat een cliëntenremisier dient te worden onderscheiden van een beleggingsadviseur, dat wil zeggen degene die in het kader van zijn beroep of bedrijf, derden adviseert over specifieke effectentransacties. Dat laatste heeft Finalim nooit gedaan, althans dat wordt betwist.

Nooit opgetreden als beleggingsadviseur

53. In dat verband stelt ██████ in de dagvaarding dat Finalim optrad als zelfstandig beleggingsadviseur van Aegon. Volgens ██████ zou dit volgen uit de door haar overgelegde productie 4 bij dagvaarding, waarin Aegon steevast Finalim benoemt als "uw adviseur".
54. Finalim betwist dit met klem.

55. Op de eerste plaats is alle bij de dagvaarding overgelegde correspondentie afkomstig van Aegon die optrad als beleggingsadviseur voor de heer ██████ - en dus niet Finalim. Dit blijkt uit de correspondentie die door ██████ is overgelegd bij dagvaarding:
- de totstandkoming van de overeenkomst (Sprintplancertificaat) (productie 3);
 - de beëindiging van het Sprintplan (productie 4);
 - het rekeningoverzicht van de Renterekening (productie 5).
56. De stelling van ██████ dat Finalim in het schrijven van Aegon dat is overgelegd als productie 4 is genoemd als "uw adviseur" is onwaar.
57. Uit productie 4 bij dagvaarding blijkt namelijk dat Aegon mededeelt dat het Sprintplan eindigt, dat er geen uitkering zal volgen op de einddatum en dat bij vragen contact op kan worden genomen met de "tussenpersoon"(Finalim).
58. Evenmin kan de stelling van ██████ dat uit de door haar overgelegde productie 5 dient te worden afgeleid dat Finalim zou hebben opgetreden als beleggingsadviseur bij het SprintPlan, ertoe leiden dat Finalim als beleggingsadviseur van Aegon heeft gefundeerd.
59. Uit productie 5 blijkt namelijk onderaan de pagina dat er een reclame- advertentie over het pensioengat is opgenomen, waarbij letterlijk staat vermeld dat *"als u wilt weten of u een pensioengat heeft en wat u er aan kunt doen"* er contact op kan worden genomen met uw adviseur.
60. Nergens blijkt dat Finalim in de brief van Aegon — vide productie 5 — optrad als beleggingsadviseur in relatie tot het SprintPlan van de heer ██████. Productie 5 is een schrijven van Aegon, waarin Finalim enkel in de reclame-advertentie over pensioenen staat vermeld als een contactpersoon.
61. Daarmee staat vast dat Finalim in de persoon van mevrouw Haanraats-Bal de heer ██████ enkel heeft geïnformeerd over kenmerken van beleggingscategorieën (informatie over wat een aandeel is, wat een obligatie is en/of wat effectenleaseproducten zijn en welke risico's je kunt lopen: beleggen met geleend geld).
62. Finalim heeft nooit en te nemen adviezen over effectentransacties of beheersactiviteiten.
63. Na de eenmalige afspraak met de heer ██████ is er nooit meer contact met hem geweest. De verklaring van mevrouw Haanraats- Bal waaruit dit blijkt, wordt hierbij overgelegd als **productie 3**.
64. Nu dat Finalim niet beroeps- en of bedrijfsmatig beleggingsadvieswerkzaamheden heeft verricht in relatie tot het SprintPlan van Aegon noch anderszins adviezen heeft gegeven over effectentransacties aan de heer ██████ in de zin van het aanprijzen van

een specifiek aandeel, specifiek beleggingsfonds of bepaalde obligatie, was zij niet vergunningsplichting.

65. Op grond van art. 12 Vrijstellingsregeling Wte 1995 en in haar hoedanigheid als cliëntenremisier was zij immers vrijgesteld van de vergunningplicht van art. 7 lid 1 Wte.
66. Dit betekent dat het arrest van de Hoge Raad d.d. 2 september 2016, waar [REDACTED] een beroep op doet, toepassing mist. De reden daarvan is dat Finalim geen vergunningsplichtige diensten heeft verricht jegens [REDACTED].
67. Uit rechtsoverweging 4.14 van arrest van de Hoge Raad d.d. 2 september 2016³ blijkt wel dat het aan [REDACTED] is om specifieke feiten en omstandigheden te stellen, waaruit kan worden afgeleid dat er sprake was van advisering van een tussenpersoon en meer in het bijzonder over effectenleaseproducten, waarvoor een vergunning gold.
68. Dat heeft [REDACTED] niet gedaan.
69. De heer Terpstra heeft namens [REDACTED] in de dagvaarding bewoordingen gebezigd, die hij in alle zaken gebruikt tegen Aegon en letterlijk geknipt en geplakt heeft uit eerdere zaken.
70. Ook het arrest van de Hoge Raad d.d. 12 oktober 2018 is niet van toepassing, omdat Finalim nooit is opgetreden als financieel beleggingsadviseur en/ of hem adviezen over effectentransacties heeft gegeven.
71. Het enige dat Finalim heeft gedaan is - overeenkomstig de toenmalige wet- en regelgeving is:
 - de heer [REDACTED] in contact gebracht Aegon (het aanbrengen van een klant);
 - informatie over deze klant doorgeven aan Aegon (waarbij zij het profiel van de heer [REDACTED] heeft doorgegeven aan Aegon)
 - het informeren van de heer [REDACTED] over wat een aandelenleaseproduct in het algemeen is;
72. Van een onbevoegd (beleggings)advies door de tussenpersoon in relatie tot het Sprint-Plan van de heer [REDACTED] is dan ook geen sprake.

³ HR, 02-09-2016, nr. 14/04914, ECLI:NL:HR:2016:2012

73. Finalim betwist nog — wellicht ten overvloede- het relaas in de dagvaarding dat er sprake is van verdergaande dienstverlening dan het enkel aanbrengen van [REDACTED].
74. Daarenboven komt nog eens dat de genoemde bepalingen uit de toezichtregelgeving niet de strekking hebben om bij niet-inachtneming daarvan de geldigheid aan te tasten van de desbetreffende de overeenkomst van het SprintPlan van [REDACTED]. Ook is geen strijd aanwezig met de openbare orde als bedoeld in art. 3:40 lid 1 BW.
75. En als er al sprake zou zijn van een overtreding door Finalim van de toezichtregelgeving (uitdrukkelijk quod non!), dan brengt derhalve niet mee dat de effectenlease-overeenkomst Sprintplan nietig is.
76. Op grond van het vorenstaande is Finalim dan ook van mening dat de vordering van [REDACTED] in de hoofdsom dient te worden afgewezen.

Nevenvorderingen: wettelijke rente, juridische kosten

77. Finalim betwist de verschuldigheid van de wettelijke rente, omdat er geen sprake is van een schadeveroorzakende gebeurtenis per 1 april.
78. Evenmin is de schadevergoeding opeisbaar, omdat daarvoor vereist is dát er schade is geleden als gevolg van een handelswijze van Finalim. Daarvan is geen sprake.
79. De wettelijke rente dient dan ook te worden afgewezen.
80. Ten tweede dienen ook de gevorderde juridische kosten die niet nader zijn gespecificeerd c.q. onderbouwd door middel van overlegging van een overeenkomst met Terpstra en betaalbewijzen door [REDACTED], te worden afgewezen.
81. Finalim betwist bij gebrek aan wetenschap dat [REDACTED] Terpstra heeft betaald en dat datgene wat [REDACTED] aan Terpstra heeft voldaan zag op buitengerechtelijke incassokosten ex artikel 6:96 BW inzake deze procedure. Blijkens de zelf door [REDACTED] in de dagvaarding gebezigde terminologie zien deze juridische kosten op een lidmaatschap gedurende een termijn van 15 jaren. Gedurende deze 15 jaren was er nog geen sprake van een procedure tegen Finalim, zodat er geen sprake is van buitengerechtelijke incassokosten in de zin van de wet.
82. In de zaak van het het gerechtshof waarna wordt verwezen door [REDACTED] van 19 februari 2019 was door appellant een vergoeding van buitengerechtelijke kosten gevorderd op grond van Voorwerk- II. De enige reden waarom het Hof de kosten uit de overeenkomst heeft toegewezen als buitengerechtelijke kosten, in rechtsoverweging 7.3 was omdat Dexia niet had betwist dat de betaling niet zag op buitengerechtelijke incassokosten:

"Dexia heeft niet betwist dat de betaling die zij omstreeks 13 januari 2012 aan [appellant] heeft voldaan niet zag op de buitengerechtelijke incassokosten. Het hof zal er daarom vanuit gaan dat [appellant] nog geen vergoeding van deze kosten heeft gekregen."

83. Finalim betwist expliciet dat de gevorderde juridische kosten, zien op (betaalde) buitengerechtelijke kosten, nu het feitelijk lidmaatschap kosten zijn.
84. Nu ██████ primair niet-ontvankelijk verklaard dient te worden, althans subsidiair de vorderingen van ██████ haar ontzegd dienen te worden c.q. dienen te worden afgewezen dient ██████ in de proceskosten te worden veroordeeld.
85. Een veroordeling in de proceskosten doet een verbintenis tot betaling van een geldsom ontstaan die wordt beheerst door afdeling 6.1.11 BW. Finalim vordert dat de proceskosten binnen 14 dagen na dagtekening van het vonnis van uw rechtbank, sector kanton moeten worden voldaan, bij gebreke waarvan ██████ in verzuim zal zijn en tot betaling daarvan wordt veroordeeld (artikel 6:83 sub a .BW). Zie ook Hoge Raad d.d. 7 april 2000, NJ 2000, 499 en artikel 3:296 lid 2 BW.

VAN EIS IN RECONVENTIE:

86. Finalim wenst het in conventie gestelde hierbij in reconventie uitdrukkelijk als ingelast en woordelijk herhaald te beschouwen. Teneinde niet onnodig in herhaling te vervallen verwijst Finalim uitdrukkelijk naar hetgeen in conventie is gesteld en aangevoerd.

Integrale vergoeding proceskosten Finalim

87. Finalim vordert veroordeling van ██████ tot betaling van de werkelijke kosten die zij heeft moeten maken, omdat zij rauwelijks is gedagvaarding en advocaatkosten heeft moeten maken voor de procedure in conventie, waaronder in ieder geval begrepen het griffiegeld en haar advocaatkosten van € 175,00 per uur exclusief 21% BTW (**productie 4**).
88. Finalim is van mening dat ██████ door zonder voorafgaande aankondiging de procedure in conventie aan te spannen, het procesrecht heeft misbruikt, althans onrechtmatig heeft gehandeld jegens Finalim, zodat ██████ gehouden is om de volledige vergoeding van de proceskosten en advocaatkosten van Finalim te voldoen.
89. ██████ heeft onderhavige procedure in conventie zonder rechtsgrond tegen haar aangespannen en daarbij rauwelijks gedagvaard. Alleen al daarom is ██████ gehouden om in verband met deze procedure alle gemaakte kosten te vergoeden aan Finalim.

90. De dagvaarding, opgesteld door Terpstra heeft een hoog knip- en plakgehalte en Terpstra gebruikt daarbij in strijd met artikel 21 en 22 Rv exact dezelfde bewoordingen in deze dagvaarding, welke hij ook in andere procedures gebruikt tegen Aegon- bij voorbeeld het Kifid. Finalim biedt hier uitdrukkelijk bewijs van aan.
91. Het relaas dat Terpstra namens ██████ over Finalim schetst in de dagvaarding is dan ook bezijden de waarheid.
92. In onderhavige procedure heeft ██████ op geen enkele wijze de gronden van haar eis jegens Finalim ex artikel 111 lid 3 Rv uiteengezet in de dagvaarding.
93. Het instellen van onderhavige rechtsvordering in conventie, had, gelet op de evidente ongegrondheid daarvan en in verband met de betrokken belangen van Finalim (hoge advocaatkosten) achterwege behoren te blijven.
94. Die was ook achterwege gebleven indien ██████ zich door een advocaat had laten adviseren of voorlichten over de gegrondheid van haar vordering jegens Finalim, maar dat heeft zij (bewust) niet gedaan, zelfs nadat het Kifid in 2016 heeft bepaald dat zaken niet meer door de heer Terpstra kunnen worden behartigd: "Omdat zijn optreden het belang van de betrokken consument(en) schaadde, is hem het recht ontzegd als bijstandsverlener of vertegenwoordiger van Consumenten op te treden in geschillen bij Kifid. (...) Indien u uw zaak aan een van de commissies van Kifid voorlegt, kunt u zich dus niet door de heer Terpstra laten vertegenwoordigen."
95. De handelwijze van ██████ is onrechtmatig, omdat zij zich bewust is, althans had kunnen zijn bij raadpleging van zijn advocaat van de ongegrondheid, ondeugdelijkheid en zinloosheid van hetgeen zij, althans namens haar door de heer Terpstra is aangevoerd in de dagvaarding, kennelijk met geen ander doel om Finalim op kosten te jagen en voor moeilijkheden te plaatsen.
96. Voor wat betreft de evidente ongegrondheid verwijst Finalim naar hetgeen zij te berde heeft gebracht in conventie ter zake de niet-ontvankelijkheid, de verjaring, de substantiëringsplicht en last but not least dat Finalim overeenkomstig de relevante wet- en regelgeving heeft gehandeld
97. ██████ baseert zich daarmee ten aanzien van de onderbouwing van haar vordering op feiten en omstandigheden die geknipt en geplakt zijn letterlijk uit andere zaken van Terpstra, waarvan zij de onjuistheid kende dan wel behoorde te kennen of op stellingen waarvan zij op voorhand moest begrijpen dat deze geen kans van slagen hadden.⁴
98. Voorafgaande aan de procedure wist ██████ dan ook, althans behoorde zij te weten dat de vordering jegens Finalim was gebaseerd op feiten en omstandigheden die niet juist zijn en

⁴ HR 29 juni 2007, LJN BA3516, NJ 2007/353

dat reeds daarom sprake is van een onrechtmatig handelen jegens Finalim, op basis waarvan zij gehouden is tot vergoeding van de integrale proceskosten van Finalim.

Proceskosten

99. Finalim vordert ten slotte dat [REDACTED] in de proceskosten wordt veroordeeld. Een proceskostenveroordeling doet een verbintenis tot betaling van een geldsom ontstaan die wordt beheerst door afdeling 6.1.11 BW. Finalim vordert dat de proceskosten binnen 14 dagen na dagtekening van het vonnis van uw rechtbank, kamer voor kantonzaken moeten worden voldaan, bij gebreke waarvan [REDACTED] in verzuim zal zijn en tot betaling daarvan wordt veroordeeld (artikel 6:83 sub a BW). Zie ook Hoge Raad d.d. 7 april 2000, NJ 2000, 499 en artikel 3:296 lid 2 BW.

Nakosten

100. Ook maakt Finalim daarbij aanspraak op een veroordeling in de nakosten ad € 205,- indien [REDACTED] aan de veroordeling voldoet zonder dat het vonnis aan haar behoeft te worden betekend en € 273,- indien het vonnis aan haar betekend moet worden. Zie in dat verband ook Hof Arnhem 28 januari 2003, LJN AF3460, Rb. 's-Gravenhage 10 november 2004, VR 2006,40 en Rb. Amsterdam 17 augustus 2005, LJN AU2374 en Hof Den Bosch d.d. 4 oktober 2005 (zaaknummer C0300598). Zoals bekend weigeren deurwaarders nasalaris te executeren als de nakosten niet in het te executeren vonnis of een bevelschrift ex art. 237 lid 4 Rv zijn begroot.

ZOWEL IN CONVENTIE ALS IN RECONVENTIE:

IV. BEWIJSAANBOD

101. Finalim biedt ten slotte, zonder enige bewijslast op zich te willen nemen, voor zover rechtens nog vereist, hierbij uitdrukkelijk aan al haar stellingen door alle middelen rechtens te bewijzen, speciaal door het horen van getuigen in de persoon van mevrouw Haanraats-Bal.

MET CONCLUSIE:

IN INCIDENT

Dat het uw rechtbank, kamer voor kantonzaken moge behagen bij vonnis, zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, de zaak verwijst naar de rechtbank Limburg, zittingslocatie Maastricht om verder te procederen in de stand waarin deze procedure zich bevindt, met veroordeling van eiseres in de kosten van het incident.

IN CONVENTIE:

Dat het uw rechtbank, kamer voor kantonzaken moge behagen bij vonnis, zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad zowel in de hoofdzaak als in de kosten van het geding, eiseres in haar vorderingen niet-ontvankelijk te verklaren, althans haar deze te ontzeggen als zijnde ongegrond dan wel deze af te wijzen, een en ander met veroordeling van eiseres in de kosten van deze procedure, met uitdrukkelijke bepaling dat eiseres de wettelijke rente over de proceskosten verschuldigd zal zijn als zij de proceskosten niet binnen veertien dagen na dagtekening van het ten dezen te wijzen vonnis zal hebben betaald;

IN RECONVENTIE:

Dat het uw rechtbank, kamer voor kantonzaken moge behagen, bij vonnis, voor zoveel mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, zowel in de hoofdzaak als in de kosten van het geding:

- I. ████████ te veroordelen in de daadwerkelijke advocaatkosten van Finalim;
- II. ████████ te veroordelen in de kosten van deze procedure alsmede de gevorderde nakosten, met uitdrukkelijke bepaling dat ████████ de wettelijke rente over de proceskosten verschuldigd zal zijn als zij de proceskosten niet binnen veertien dagen na dagtekening van het ten dezen te wijzen vonnis zal hebben betaald;

Gemachtigde

Productie inventarisatie lijst

1. Inschrijving Kvk Finalim
2. Bevestiging inschrijving STE
3. Verklaring mevrouw Haanraats- Bal
4. Opdrachtbevestiging